

Daf 82: THE LAND YOU POSSESS

דף פ"ב: ארץ אחזתכם

In *Parashat Metzora*, the Torah stipulates that if an affliction appears in a house, a *kohen* must arrive at the home to examine it. If the affliction is found to be caused by the plague of *tza'arat*, the *kohen* declares the house *tameh* (ritually unclean). To which houses does this regulation apply? Does it apply to houses all over the world or just homes in *Eretz Yisrael*? Does this rule apply to houses belonging to non-Jews, or just to homes owned by Jews?

Chazal determined that these *halakhot* only apply to houses owned by Jews in *Eretz Yisrael*, and only in the locations previously allocated to the *shevatim* (tribes). They learned this *halakhah* from the verse in *Parashat Metzora* (*Vayikra* 14:34): "When you enter the land of Canaan that I give you as a possession, and I inflict an eruptive plague upon a house in the land you possess..." From this verse, *Chazal* interpreted: "the land you possess" — i.e., only *Eretz Yisrael*, and not outside the land; "The land you possess" — i.e., only places that had been divided between the *shevatim*. And of course, only the home of a Jew and not of a non-Jew, since the verse refers to the Jews — "the land you possess", that is yours.

בפרשת מצרע קובעת התורה כי אם הופיע נגע בבית, כהן צריך להופיע בבית ולבדוק אותו, ואם הוא נוכח כי זה נגע צרעת, הוא מכריז שהבית טמא. על אילו בתים מדובר? האם על בתים בכל העולם, או רק על בתים בארץ ישראל? האם גם על בתים ששכיחים לנכרים, או רק על בתים ששכיחים ליהודים?

חז"ל קבעו כי הלכות אלו שכיחות רק לבתים של יהודים בארץ ישראל, ורק במקומות שחלקו לשבטים. הם למדו זאת מהפסוק בפרשת מצרע: "כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם". מכאן דרשו חז"ל: "ארץ אחזתכם" - רק ארץ ישראל ולא חוץ לארץ. "ארץ אחזתכם" - רק מקום שחלק בין שבטי ישראל, וכמוכן רק בית של יהודי ולא של נכרי, שהרי הפסוק מדבר אל היהודים - ארץ אחזתכם, שלכם.

Daf 83: RABBI ELAZAR BEN AZARIA

דף פ"ג: רבי אלעזר בן עזריה

After the death of the *tanna* Rabbi Eliezer, four *tannaim* met to discuss the halakhic decisions Rabbi Eliezer had made. **Those four tannaim were: Rabbi Yossi HaGelili, Rabbi Tarfon, Rabbi Elazar ben Azaria, and Rabbi Akiva.** Rabbi Elazar ben Azaria was appointed *Nasi* (President) of the *Sanhedrin* (high court) at a very young age. Some say he was only eighteen years old, and there were even others who suggest Rabbi Elazar ben Azaria was only sixteen years old. At such a young age, he was already such a wise and distinguished student, that they appointed him as *Nasi*. Apart from his great wisdom, Rabbi Elazar ben Azaria was also from a family of esteemed *kohanim* and was also a tenth-generation descendant of Ezra the Scribe. Because he was so young, a miracle was performed on his behalf. When he became *Nasi*, his hair turned white so that he looked more mature.

אחרי פטירתו של התנא רבי אליעזר, התכנסו ארבעה תנאים כדי לדון בהלכה שפסק רבי אליעזר. ארבעת התנאים הם: רבי יוסי הגלילי, רבי טרפון, רבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא. רבי אלעזר בן עזריה התמנה לנשיא הסנהדרין בגיל צעיר מאד, יש אומרים שהוא היה רק בן שמונה עשרה, ואפילו יש אומרים שהוא היה רק בן שש עשרה. בגיל כה צעיר הוא כבר היה תלמיד חכם כה מפלג, עד שמנו אותו כנשיא. מלבד חכמתו הרבה הוא גם היה ממשפחה של כהנים מיחסים וגם היה דור עשירי מעזרא הסופר. מפני שהיה כה צעיר, נעשה עמו נס כשהתמנה לנשיא, ושערותיו נהיו לבנות, כדי שיראה מבגור.

Daf 84: HOW SHOULD A CONDITION BE STIPULATED?

דף פ"ד: כיצד עושים תנאי?

How should a *t'nai* (stipulation, condition) be stated and what would be ruling in the following case? Reuven said to Shimon, "This bike belongs to me, and I will stipulate a *t'nai* with you: Let's perform an act of *kinyan* (acquisition) with my bike, and if you climb to the sky, it will become yours." Shimon approached the bicycle, put his hands on it, and said: "Thank you very much for the wonderful gift."

A boy standing on the side said to Shimon: "Didn't you hear what Reuven said? Only if you climb to the sky will the bicycle be yours." But on this *daf*, we learn that if a person stipulates a *t'nai* that can never be fulfilled that *t'nai* is ignored. Therefore, since it is impossible to climb to heaven, it is as if Reuven gave Shimon the bicycle without any condition.

כיצד עושים תנאי ומה יהיה הדין במקרה הבא? ראובן אמר לשמעון - "האופניים הללו שלי הם, ואני עושה אתך תנאי: תעשה מעשה קנין באופניים שלי, ואם תטפס לשמים הם יהיו שלך". שמעון נגש אל האופניים, הניח עליהן את ידיו ואמר: "תודה רבה על המתנה הנפלאה".

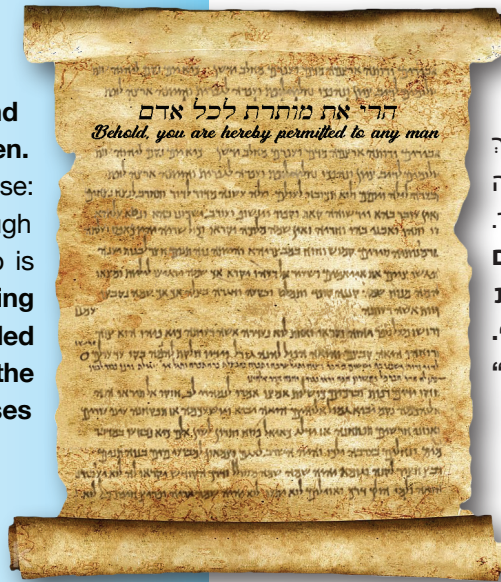
ילד שעמד בצד אמר לשמעון: "האם לא שמעת מה אמר ראובן? רק אם תטפס לשמים האופניים יהיו שלך..." אבל בדרך זה בתלמוד לומדים שאם אדם עושה עם השני תנאי שאי אפשר לקיים אותו לעולם, מתעלמים מהתנאי. לכן, מפני שאי אפשר לטפס לשמים, הרי זה כאלו ראובן נתן לשמעון את האופניים בלא כל תנאי.

Daf 85: "ESSENTIAL DETAILS" & "STANDARD FORMULA"

דף פ"ה: "תָּרְף" ו"טַפְס"

There are two concepts related to *Masechet Gittin*: "*Toref ha'get*" (the essential details, specific dates, and specific names) and "*Tofes ha'get*" (the standard boilerplate language in every *get* document). A husband who wants to divorce his wife needs to give her a *get* (divorce document). The *get* is a document comprised of two parts: one more important part, and one less important part. The most important part is called "*toref*," and in it, the name of the husband, the name of the wife, and the date on which the divorce was granted are all written. Another important item written in the "*toref*" is the phrase: "You are hereby permitted to every man," because through this pronouncement the husband divorces the wife, who is now permitted to marry another man. Following the writing of the "*toref*," additional details and language are added to the text. This second part is called "*tofes*." After the "*toref*" and the "*tofes*" are both written, the witnesses sign the document.

ישנם שני משגים הקשורים למסכת גטין: "תָּרְף הגט" ו"טַפְס הגט". בעל הרוצה לגרש את אשתו צריך לתת לה גט כריתות. הגט הוא שטר שיש בו שני חלקים, חלק יותר חשוב וחלק פחות חשוב. החלק היותר חשוב מכנה "תָּרְף", ובו כתובים שם הבעל ושם האשה והתאריך שבו נתן הגט. דבר חשוב נוסף כתוב ב"תָּרְף": "הרי את מתרת לכל אדם", כי בכך הבעל מגרש את האשה שעתה היא מתרת להנשא לאדם אחר. אחרי כתיבת ה"תָּרְף" מרחיבים לכתב פרטים נוספים ותוספות לשון. חלק זה מכנה "טַפְס". לאחר ה"תָּרְף" וה"טַפְס" חותמים העדים.

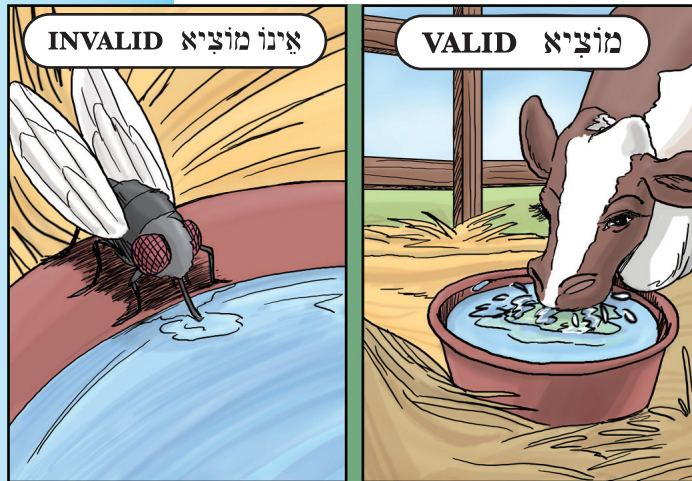
Daf 86: DISQUALIFIED WATER

דף פ"ז: מים שנגפסלו

Everyone who becomes *tameh* (ritually unclean) through contact with a corpse must be ritually purified by having water combined with the ashes of a *parah adumah* (red heifer) sprinkled over them. *Shechitah* (ritual slaughter) was performed on a red heifer, which was then burned, and its ashes were mixed with water. That water mixture was sprinkled over the ritually unclean, according to the procedure delineated by the Torah in *Parashat Chukat*. *Halakhah* stipulates that **water from which a beast, animal, or fowl drank is disqualified, and not fit to be used in the ritually purifying *mei parah adumah*, "red heifer water."**

כל מי שנטמא ממת צריה להטהר על ידי כף שמזים עליו מי אפר פרה אדמה. שוחטים פרה אדמה, שורפים אותה, מערבבים את האפר במים, ואת המים הללו מזים על הטמאים, כפי הסדר

שהתורה קובעת בפרשת חקת. ההלכה קובעת כי מים שבהמה, חיה או עוף שתו מהם - נפסלים ואינם ראויים להיות מי פרה אדמה.

Daf 87: A DRAWING, IN PLACE OF A SIGNATURE

דף פ"ח: ציור במקום חתימה

Certain documents are invalid without the signatures of witnesses. One of these types of documents is a *get* (divorce document). **Once, it happened that a *beit din* (court of law) convened to write a *get*, and when they asked the witnesses to sign the document, one of them took out a pen and drew a padlock, instead of signing his name.** The members of the *beit din* told the witness: "We asked you to sign. Why did you draw a picture?" The witness answered them: **"This drawing is my signature."**

יש שטרות שאין להם תקף בלא חתימת עדים. אחד מסוגי השטרות הללו הוא גט. פעם ארע שבית דין התכנס כדי לכתב גט כריתות, וכאשר בקשו מן העדים לחתם, אחד מהם הוציא עט וציר מנעול במקום לחתם את שמו. אמרו לו חברי בית הדין: "בקשנו ממך לחתם, מדוע אתה מציר ציורים?", והוא ענה להם: "הציור הזה הוא החתימה שלי".

Is this witness' signature valid? The answer is that if the witness was accustomed to signing that way, then this signature is valid. There were several *amoraim* accustomed to signing with a drawing. For example, Rav Hanina's signature was a drawing of a palm branch. Rav used to sign with a picture of a fish, and Rabbah Bar Rav Huna's signature was in the shape of a ship's sail.

האם חתימתו כשרה? התשובה היא שאם הוא רגיל לחתם כה, החתימה כשרה. היו אמוראים אחדים שנהגו לחתם בציור. למשל, רב חנינא היה חותם בציור של ענף דקל. רב היה חותם בציור של דג, ורבה בר רב הונא היה חותם בציור של תרן ספינה.

Daf 88: CLARIFYING A JUDICIAL DISPUTE

דף פ"ח: ברור סכסוך בבית דין

When business disputes and conflicting interpretations of signed contracts arise, one should avoid suing the counterparty in a non-Jewish court. Rather, one should pursue adjudication in a venue and forum that judges according to the laws and regulations of the Torah. This is Rambam's language regarding this matter: **"All who judge utilizing the laws of non-Jews and in their courts... for this raises a hand against the Torah of Moshe Rabbeinu."**

כאשר מתגלים חלוקי דעות קשים בין אנשים, מחלוקות בעניני עסקים או חוזים והסכמים שחתמו, יש להמנע מלתבע באחד את השני בבית דין של גויים, ולהעדיף לדון במחלקת הזו בבית דין שדן לפי דיני וחקי התורה. כך לשונו של הרמב"ם בנושא זה: **"כל הדין בדיני עכו"ם ובערכאות שלהם... הרי זה רשע וכאלו חרף והרים יד בתורת משה רבנו."**

D'VAR TORAH: PARASHAT RE'EH

דבר תורה: פרשת ראה

The Torah mandates the demolition and destruction of all places in the Holy Land where the non-Jews worshipped idols. "You must utterly destroy all the sites at which the nations you are to dispossess worshiped their gods ... or under any lush tree" (*Devarim* 12:2). Let us understand: what fault do the trees bear for having idol worship take place underneath them? Why was it necessary to eliminate "every lush tree"? To this, the *Midrash* replies: And if the trees, which cannot see and cannot hear, and by whose hand calamity has been wrought, the Torah said they must be destroyed, then one who diverts a fellow from the way of life to the ways of death, all the more so." Indeed, the trees are not guilty of anything. But because grievous sins were done in connection with those trees, they had to be uprooted from the world. The Torah here sets a high moral bar. It is not enough to merely avoid deliberate sin. Rather, one must make sure to avoid even inadvertent or passive association with sin.

התורה מצוה על הריסת והשמדת כל המקומות שעבדו בהם הגוים עבודה זרה- **"אבד תאבדו את כל המקומות אשר עבדו שם הגוים... ותחת כל עץ רענן"**. יש להבין- מה אשמתם של העצים על כך שעבדו תחתם עבודה זרה? מדוע יש לכלות **"כל עץ רענן"** שכלל לא נתכן להחטיא או להסית את ישראל? על כך משיב המדרש- **"ומה אילנות שאין רואין ואין שומעין על שבאת תקלה על ידם אמרה התורה השחת שרוף וקלה, המטה חברו מדרך חיים לדרך מיתה על אחת כמה וכמה"**. אכן האילנות לא אשמים בדרך, אך בסופו של דבר על ידם באה תקלה לישראל ועל כך יש לאבדם. ומכאן מציבה התורה רף מוסרי גבוה הקורא לא רק להמנע מפגיעה במזיד, כי אם לשים לב שגם תקלה שלא בכונה, לא תצא מתחת ידינו.